

ahogy jött. Holmi édes ital is került az asztalra, fekete kávé vagy tea, amit az ilyen helyre a rendőrség engedélyez.

[...]

Éjjeli mulató kerül sorra. A szalonból messze kihallik a zongora, s mikor az ajtón benyitunk, a szerelem papnői nagy zajongással ugrálnak fel és sietnek felénk. No lesz itt nagy cécó, ennyi férfit egyszerre még alig látott ez a terem!

Az egyik csinos, szőke detektív, akinek valósággal a nyakába ugrott egy matrózruhába öltözött, apró, fitos orrú leány, halkán odasúgja:

– Rendőrség!

A bizalmasság egyszerre megszűnik, a kis leányok szépen visszavonulnak a körbefutó dívánokra s onnan lesik, mi fog történni.

Minket a férfiak érdekelnek inkább. Itt is kezdetét veszi az igazolás, s akinek nincs rendben a pakszusa² vagy közismertségnek örvend, kiadatik a rendőröknek.

[...]

(Budapest, 1919.)

Egy lányka, ki nem egy hamar jó zavarba

B. K. nevű fiatal varrónőnek van egy úgynevezett „barátja”. De azért más csinos fiatal emberek udvarlása iránt sem szokott érzéketlen maradni. Így történt, hogy tegnapelőtt elég vigyázatlan volt, egy fiatal ifjú karján végig menni a Dob utcában. Természetesen nem is gyanítva, hogy ott barátjával találkozék, ki őt felelősségre vonandja. Ez eset azonban bekövetkezett. De féltékeny barátja legelőször is kísérőjére vetette magát, s elkezdte azt agyba-főbe verni, mit ez tőle kitelhető módon viszonzott. Ezen viadalra azután a nézők nagy tömege csoportosult össze az utcában, melynek csakis az erélyes és magán segíteni tudó lányka közbevetése szakasztott véget, megkímélve a rendőrséget a beavatkozástól, amennyiben karját nyújtva barátjának, azt lecsendesítvén, a tömegeből kihúzta, udvarlóját pedig kitéve a nézők gúnyjának, ott hagyva a faképnél, gyorsan távozott.

(Kelet Népe, 1876. július 8.)

² Itt: „irat”, „igazolvány”.